

Handläggare: Inger Nilsson
Telefon: 508 23 305

Till
Hägersten-Liljeholmens
stadsdelsnämnd 2009-08-27

Policy för samverkan och samordning av insatser för vuxna personer med utvecklingsstörning - remissyttrande

Förvaltningens förslag till beslut

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och översänder det som remissyttrande till kommunstyrelsen.

Maria Mannerholm
Stadsdelsdirektör

Ingrid Widebäck
Avdelningschef

Sammanfattning

Socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen och Stockholms läns landsting har tagit fram ett förslag till gemensamt policydokument för samverkan och samordning av insatser till vuxna personer med utvecklingsstörning. Förvaltningen anser att förslaget i huvudsak är bra och att det är tydligt skrivet. Några punkter behövs dock klargöras ytterligare, bl.a. vad gäller sekretessfrågorna.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts vid avdelningen för social omsorg. Information till de fackliga organisationerna lämnas vid samverkansgrupp den 11 augusti 2009. Handikapprådet informeras vid sammanträde den 20 augusti 2009.

Bakgrund

Stadens socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltning och Stockholms läns landsting har tagit fram ett förslag till gemensamt policydokument för samverkan och samordning av insatser till vuxna personer med utvecklingsstörning. Policyn har sin grund i Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd, som tydliggör att olika insatser för den enskildes habilitering och rehabilitering enligt hälso- och sjukvårdslagen (HSL) ska samordnas med övriga insatser enligt HSL samt med tandvårdslagen, socialtjänstlagen (SoL) och lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS).

Dokumentet föreslås gälla för alla verksamheter oavsett regiform.

Förslaget har remitterats till stadsdelsnämnderna för synpunkter. Tidigare har det varit på förvaltningsremiss till stadsdelsförvaltningarna.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Förvaltningen anser att förslaget till policy i huvudsak är bra och att det är tydligt skrivet. Några punkter behövs dock klargöras ytterligare.

Frågan om *sekretessen* behandlas endast i förbigående med att inga sekreteshinder finns om den enskilde eller god man/företrädare begärt samordning. Samverkan behövs dock ofta även om ingen sådan begäran finns och det är därför viktigt att policyn också klargör hur sekretessen hanteras då. Eftersom sekretessen är så viktig bör sekretessbestämmelserna finnas redan i inledningen till dokumentet.

En *funktionsnedsättning* sägs i policyn vara ett tillstånd förorsakat av skada eller sjukdom. Förvaltningen anser att policyn bör använda sig av den definition som finns i Socialstyrelsens termbank och som anger att ”en funktionsnedsättning kan uppstå till följd av sjukdom eller annat tillstånd eller till följd av en medfödd eller förvärvad skada.”

Under avsnittet om värdegrund anges att *hindrade faktorer* ”ska” undanröjas. Förvaltningen menar att formuleringen bör vara att hindren ska undanröjas ”i möjligaste mån”.

I dokumentet talas om *stödpersoner*, men det framgår inte vilka stödpersoner som avses. Många brukare har en stödperson på sin gruppbostad och en annan i den dagliga verksamheten. Förvaltningen vill ha ett förtydligande av om båda dessa stödpersoner har samma ansvar i förhållande till brukaren eller om någon av dem, t.ex. den i gruppboستaden, är att anse som huvudansvarig.

Under flera avsnitt talas om *företrädare* för den enskilde, dock utan att begreppet definieras. Förvaltningen menar att det bör slås fast att skriftlig fullmakt alltid ska krävas från den enskilde för att någon ska anses vara formell företrädare för personen.

Ansvar för samverkan läggs enligt dokumentet på enhetschefen, men förvaltningen menar att alla berörda är lika ansvariga för att samverkan finns och fungerar.

Under avsnittet om VUB-teamet talas om *basnivåer*, som enligt skrivningen består av olika instanser inom landstinget. Enligt förvaltningens uppfattning kan även socialtjänstens myndighetsutövande funktioner utgöra en basnivå.

Under rubriken ”*Dialog med den enskilde ...*” anges att det i dialogen ingår att gå igenom inställningen tillsammans med den enskilde och fråga personen vad han eller hon vill komma tillrätta med. Förvaltningen anser att formuleringen bör ändras till att dialogen ska handla om vilket behov av förändring som finns. Det är inte säkert att brukaren själv uppfattar att det finns några problem även om omgivningen gör det.

I dokumentet sägs att ”den som uppmärksammar ett problem där flera aktörer är inblandade eller behöver bli inblandade *initierar samordning* av insatser, t.ex. enhetschef, stödperson, habiliteringspersonal, personal på vårdcentral, biståndshandläggare.” Förvaltningen anser att det är bra att initiativet kan tas på vilken nivå som helst, men anser att det från stadens sida alltid bör vara biståndshandläggaren som sammankallar mötet och ansvarar för att det leds och protokollförs.

I instruktionerna för *planeringsmötena* ges anvisningar för hur mötena ska förberedas, genomföras och följas upp. Förvaltningen anser att avsnittet är för detaljerat och har avvikande uppfattningar i sak om vissa av de instruktioner som

ges. Huvudprincipen bör t.ex. vara att använda e-post så långt det är möjligt med hänsyn till sekretessen. Istället för att utse två justerare bör protokollet skickas till samtliga närvarande för synpunkter inom viss tid. Att läsa upp hela protokoll på uppföljningsmöten anser förvaltningen är onödigt och ibland även olämpligt. Det räcker med att mötet går igenom de viktigaste punkterna från föregående möte.

Bilagor

1. Remisshandling